

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **M., s.r.o.** v **likvidácii**, so sídlom v R., IČO : X., proti povinnej **J. B.**, bývajúcej v D., o **vymoženie 5 575,45 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 7 Er 622/2002, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L. M., Exekútorský úrad so sídlom v L., zastúpeného JUDr. M. K., advokátom v R., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 10. marca 2010, sp. zn. 10 CoE 81/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Oprávnenému a povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dolný Kubín uznesením z 5. augusta 2009, č.k. 7 Er 622/2002-62 neschválil rozvrh výťažku z predaja nehnuteľností na dražbe konanej dňa 21. júla 2008, zapísaných na LV č. X., a to zastavané plochy o výmere X. m², parcelné číslo X. a na nich postavenú radovú garáž. súp. č. X., zapísaných v kat. úz. D., obec D., vykonaného súdnym exekútorom JUDr. L. M., Exekútorský úrad L., v exekučnom konaní sp. zn. EX X., obsiahnutého v zápisnici o rozvrhu výťažku dražby nehnuteľností z rozvrhového pojednávania konaného dňa 31. marca 2009. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súdny exekútor nesprávne vypočítal svoju odmenu za výkon exekučnej činnosti. V dôsledku toho došlo i k určeniu nesprávnej výšky celkových trov exekúcie uspokojovaných v rámci prvej skupiny. Uvedený chybný postup súdneho exekútora mal vplyv na správnosť rozvrhu výťažku ako celku, preto okresný súd rozvrh výťažku z predaja nehnuteľností neschválil.

Krajský súd v Žiline na odvolanie súdneho exekútora uznesením zo dňa 10. marca 2010 sp. zn. 10 Co E 81/2009 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil, keď sa v celom rozsahu stotožnil i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor, ktorý navrhol uznesenie odvolacieho súdu zmeniť a schváliť rozvrh výtlačku z predaja nehnuteľností na dražbe, tak ako bol vykonaný súdnym exekútorom. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, zastávajúc pritom názor, že v exekučnom konaní ako aj pri výpočte trov exekúcie postupoval správne, pretože vychádzal z dikcie platných a účinných ustanovení vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších noviel ako aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho

rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v predmetnej veci nevykazuje znaky žiadneho z hore uvedených uznesení, proti ktorému by bolo dovolanie prípustné.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená a ani dovolateľom namietaná.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje

zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania súdneho exekútora nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným oprávnenému a povinnej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. septembra 2010

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová